De ce nu i-a susținut decisiv președintele Trump pe trumpiștii români în alegerile din România?

1 iunie 2025, 06:30 **prof. dr. Adrian Severin** Actualitate, Comentariu 6

Suveraniştii români (folosesc termenul „suveranism" aşa cum a intrat el în limbajul comun românesc, chiar dacă încă nu a fost definit corespunzător, permiţând astfel confuzia cu anti-europenismul şi izolaţionismul) au aşteptat un mesaj

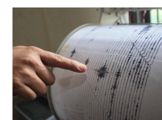
EDITORIAL DE CORNEL NISTORESCU

Nicușor Dan – declarații la portiță

Privesc cu multă atenție nerăbdarea și insistența cu care [...]

ACTUALITATE

Cutremur neobișnuit în România

1 iunie 2025, 08:31 0

explicit cu valoare de ultimatum din partea Casei Albe care fie să conducă la anularea efectelor directe ale loviturii de stat din 6 decembrie 2024 („turul 2 înapoi!") fie să asigure victoria candidatului suveranist în alegerile neconstituționale din mai 2025.

Acest mesaj nu a venit. Ei nu încetează a se întreba acum de ce Președintele Trump nu a intervenit în sprijinul candidatului trumpist, lăsând astfel drum liber celui macronist. Răspunsul cel mai simplu este: „pentru că Donald Trump nu este interesat într-o Românie trumpistă". Cel puțin, nu este interesat să plătească oricât pentru o asemenea Românie. De ce nu este interesat? Iată întrebarea!

CONSIDERENTE TACTICE

Anularea alegerilor prezidențiale din 2024 a fost realizată printr-o lovitură de stat. Chestiunea a fost de mult elucidată atât de către majoritatea experților români, cât și de experții Comisiei de la Veneția pentru democrație prin drept, la care s-au adăugat demnitari de rang foarte înalt ai actualei administrații americane, dintre care cel mai proeminent a fost vicepreședintele SUA, dl J. D. Vance. Instituțiile românești și conducătorii acestora care și-au asumat riscul unei asemenea lovituri de forță nu ar fi putut fi făcuți să facă stânga împrejur decât, în mod firesc, tot prin forță. Or, abia instalată în funcție și intrată deja în conflict cu oligarhia ocultă care, infiltrată în instituțiile publice, a confiscat sau măcar a paralizat puterea statului oficial american (celebrul establishment), administrația Trump nu era pregătită pentru a amorsa o contralovitură de stat în România. (Nici pe ambasada sa la București, infectată de globalismul soroșist, nu se putea baza.)

Paris Saint-Germain a cucerit în premieră trofeul Ligii Campionilor

1 iunie 2025, 07:29 2

De ce nu i-a susținut decisiv președintele Trump pe trumpiștii români în alegerile din România?

1 iunie 2025, 06:30 6

Nicușor Dan – declarații la portiță

31 mai 2025 87

Femeie împușcată în plină stradă, lângă

În același timp, nu trebuie uitat că lovitura de stat de la București a fost salutată, dacă nu chiar ordonată de Comisia von der Leyen, împreună cu președintele Franței și premierii Germaniei și Marii Britanii. Mai mult chiar, însăși administrația Biden își dăduse binecuvântarea. Prin urmare, spre deosebire de intervenția americană din 2012, care a răsturnat rezultatele referendumului pentru demiterea președintelui „pro-occidental” Băsescu-Petrov, călcând peste câteva milioane de voturi românești, în condițiile conivenței cu UE, de această dată, restabilirea respectului pentru votul românilor ar fi trebuit să aibă loc în confruntare cu UE; ceea ce ar fi presupus o mobilizare de resurse și niște operațiuni cu mult mai ample; iar asta într-un termen foarte scurt. Administrația Trump nu era nici în poziția și nici doritoare de a o face.

În aceste condiții totul s-a rezumat la retorică. Vicepreședintele Vance (și nu numai el) a spus-o cu maximă claritate: parteneriatele strategice și alianțele SUA se pot întemeia numai pe comunitatea valorilor, adică pe sisteme similare de organizare a societății caracterizate prin aceleași libertăți recunoscute tuturor cetățenilor. La limită se pot face afaceri și cu state având regimuri politice diferite, dar alianțe între acestea America nu face.

Răspunsul României oficiale a fost acela că ea se poate lipsi de parteneriatul strategic româno-american, dacă acesta nu se deplasează pe coordonatele globalismului revoluționar neo-bolșevic, ci se ancorează în solul conservatorismului suveranist. De unde se spunea și se credea că parteneriatul amintit (al cărui promotor eu însumi am fost, în anul 1997) constituie principala garanție de securitate națională de care dispune statul român (mai importantă chiar decât cea oferită de NATO), dintr-o dată am aflat că ne putem dispensa de el

Capitală (

31 mai 202

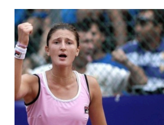
Sebastian Burduja, amenințat de un fost șef din CNCIR

31 mai 2025 10

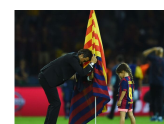
George Simion: „Au decis deja. TVA va crește!”

31 mai 2025 26

Irina Begu, în optimile probei de dublu la Roland Garros

31 mai 2025 0

Finala Champions League: PSG – Inter

31 mai 2025 1

fără probleme întrucât putem obține o protecție superioară pe calea unui jurământ de vasalitate făcut protagoniștilor Europei franco-germane. Peste noapte, de unde vedeau în președintele SUA pe cel mai puternic om din univers și pe liderul suprem al lumii libere, românii (mai exact clanurile politice corupte de la București și echipa de zgomote a societății frustraților fanatizați) au descoperit că el este un cripto-autocrat de doi bani, frate cu monstrul dictator de la Kremlin. A ieșit la lumină astfel că, începând de prin anul 2005 și cu hotărâre din anul 2009, când a luat avânt doctrina „Marelui licurici", promovată de președintele Băsescu-Petrov (susținut, să nu uităm, de intelectualii și magistrații #rezist / soroșiști), raporturile strategice ale României cu SUA (nu ca parteneriat, ci ca protectorat) nu au avut în vedere statul american oficial, ci statul subteran american.

Se pare chiar că, în voiajele sale la Paris, președintele interimar al României, Ilie Bolojan, fără nici un mandat și fără vreo competență constituțională, ar fi convenit cu președintele minoritar al Franței, Emmanuel Macron, să înlocuiască, în acțiunea politică externă românească, SUA cu Franța, ca partener strategic. Pohta ce a pohtit „sora noastră mai mare" de pe malurile Senei încă din 1990 și care a făcut-o să își exprime indispoziția față de prioritatea strategică dată SUA de către România, încă din 1997, materializată în parteneriatul strategic româno-american.

Ce putea face Casa Albă în asemenea condiții?! Să îi fi îndemnat pe români să voteze pe candidatul etichetat ca suveranist (prea puțin cunoscut și testat la Washington)? Aceasta însemna implicarea SUA pe față într-un război politic intern românesc, precum și într-un război cu UE, pe

care avea toate motivele să creadă că îl va pierde; cum, de altfel, s-a și verificat.

Inclusiv în lipsa unui asemenea îndemn explicit (îndemnuri implicite au fost) românii au votat masiv suveranismul (chiar de nu le-a plăcut și „suveranistul") aducându-i o victorie anulată prin fraudă guvernamentală. În fața acestei determinări infracționale (căci vorbim despre încălcări grave ale legii penale), amenințarea cu nerecunoașterea rezultatului alegerilor nu ar fi avut nici un efect semnificativ.

În dreptul internațional, „recunoașterea" se referă la state, iar nu la alegeri sau la guverne. Cine nu vrea să colaboreze cu un guvern sau cu un președinte pur și simplu nu o face, indiferent dacă statul respectiv este recunoscut ori dacă alegerile au fost acceptate ca fiind corecte sau nu. Dacă Washingtonul ar înceta orice conlucrare cu guvernul sau președintele român, pe motiv că aceștia sunt autor, respectiv produs al unei lovituri de stat, la Paris s-ar deschide sticlele de șampanie, căci atunci România ar deveni, în condițiile actuale în care are relații neprietenești cu Rusia și distante cu China, absolut disponibilă pentru îmbrățișarea franceză (nici Berlinul nici Londra, în mod tradițional, în lipsa unor interese strategice congruente, nefiind interesate de o legătură complexă cu Bucureștiul).

Pe de altă parte, pentru o clică pornită pe calea extremă a loviturii de stat și prizonieră a oligarhiei parastatale europene (nu neapărat împotriva voinței ei, ci ca efect al capitulării consecutive unui act de înaltă trădare), nici o amenințare cu caracter politico-diplomatic nu ar fi contat. Și de ar fi dorit să reacționeze pozitiv nu i s-ar fi permis. Astfel, arătarea cartonașului galben ar fi restrâns mai degrabă spațiul de manevră al SUA în România, decât să îi confere o

Marcel Boloș, ministru interimar la Fonduri Europene [...]

Ministrul interimar al Finanțelor drege busuiocul

29 mai 2025 7

Un producător de prăjituri deschide o nouă fabrică la noi

29 mai 2025 8

DECLARAȚIA DE LA BUCUREȘTI

Scrisoare către președintele Comisiei Europene, Ursula von Der Leyen

autoritate sporită asupra politicii globaliştilor neo-marxişti de pe Dâmbovița.

SUA a acționat, deci, ținând seama de situația tactică, în conformitate cu interesele ei strategice.

CONSIDERENTE STRATEGICE

Atitudinea SUA față de România trebuie explicată, însă, şi în context strategic. O anumită strategie americană exprimată în acțiunea de edificare și apoi de apărare a pax americana a făcut din statul român un partener extrem de important pentru superputerea globală care era SUA.

1. Parteneriatul strategic româno-american s-a născut în 1997 întrucât la acea dată interesele celor două părți erau congruente. În ordinea mondială unipolară, care se instalase mai mult sau mai puțin spontan după încetarea Războiului rece și după dispariția URSS, SUA era cu adevărat singura putere aptă să își asume rolul de paznic al ordinii mondiale. În paza Americii era atunci nu numai pacea lumii, ci și libertatea comerțului și respectul pentru drepturile individuale. România era vital interesată în obținerea tuturor acestora și asta de o manieră durabilă. La rândul ei, exercitând acest rol imperial, America își câștiga dreptul la renta imperială. Pentru România nu era o problemă să o plătească, raportul cost-beneficii fiind corect.

În acea vreme, deși imperiul sovietic se prăbușise, pentru cel puțin o parte din elita politică românească era clar că Rusia își păstrează instinctele imperiale și, de îndată ce puterea ei va renaște, aceste instincte se vor exprima cu impact prioritar asupra vecinilor săi. În același timp, unii dintre noi consideram că ursul rănit este mai periculos decât ursul sătul

14 ianuarie 2022 81

Autorii prezentei Scrisori deschise se întreabă în ce măsură cel care, în calitate de responsabil de țară pentru realizarea PNRR, a beneficiat de toată baza de date, de toate detaliile [...]

Declarația de la București

14 ianuarie 2022 92

Unirea românilor – proiect de țară

30 octombrie 2021 180

FOTOGRAFII CU CÂNTEC

Un tată devotat

9 mai 2025 12

Scena a impresionant comunitatea online, [...]

şi nu doream ca ţara noastră să se afle în proximitatea unei Rusii slabe şi bântuită de sentimentul cetăţii asediate (de altfel, tradiţional pentru ea). Rusia era prea importantă pentru a fi ignorată; prea mare pentru a fi îndiguită sau încercuită; prea puternică pentru a fi agresată. Ea nu mai era o ameninţare imediată, dar nici nu era o sursă de securitate pe termen mediu şi lung. De aceea, pe de o parte, doream însănătoșirea naţiunii ruse, dar pe de altă parte, venirea puterii americane până la frontierele noastre estice, astfel încât România să se afle în spatele unei stavile ridicate în calea unei eventuale noi expansiuni a imperialismului rus.

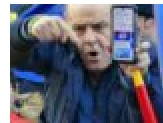
Jocul a fost încă şi mai complicat de atât. România nu dorea perpetuarea ordinii unipolare din cel puţin două motive: simţea că aceasta este o ordine instabilă, omenirea neputând sta prea multă vreme într-un singur picior; ştia că puterea absolută corupe în mod absolut şi nu voia ca după evadarea din lagărul sovietic să ajungă prizonier în baraca americană. De aceea, gândind la emergenţa unei ordini mondiale multipolare, urmărea să folosească sporul de securitate geostrategică oferit de parteneriatul cu SUA pentru a dezvolta relaţii amicale cu Rusia, oferindu-i astfel şi ei, printr-o vecinătate calmă, raţională şi pozitivă, o garanţie de securitate locală.

2. SUA s-au proclamat (probabil, sincer, deşi eronat) învingător al Războiului Rece şi, în consecinţă, au decis să îşi confirme şi consolideze victoria, poziţionându-se pe un aliniament întins de la Marea Baltică la Marea Neagră (asemănător celui impus imperiului ţarist de Reichul german la Pacea de la Brest Litovsk, în 1918), precum şi pe unul traversând Caucazul de Sud, Marea Caspică şi Asia Centrală, cu peninsula balcanică şi Orientul Mijlociu Extins (până în Golful Persic) în rol de hinterland. Pe atunci China nu era

La mitingul solidarită ţii

2 martie 2025 9

Protestatari în stradă

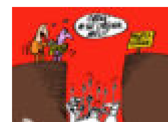
19 ianuarie 2025 22

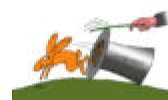
ANDOGRAFIA ZILEI

ROMÂNIA CARE MERGE

încă rivalul strategic al SUA, ca putere globală emergentă, și cu atât mai puțin India sau Arabia Saudită, iar Turcia juca rolul de aliat fidel în flancul sud-estic al NATO. În loc să se reformeze înțelegând că, în logica obiectivă a ordinii bipolare, contrariile mor împreună, SUA a trecut la desăvârșirea imperiului său global (prezentat ca „imperiu necesar" și democratic) ocupând și jumătatea de Europă cedată Rusiei la Yalta (cealaltă jumătate era deja ocupată din 1945) cu intenția ca de pe atari poziții să mențină vechiul său adversar global rus la statutul de putere regională și vechiul său concurent vest-european în dependență securitară absolută. Cele două (ocuparea Europei și îndiguirea Rusiei) se presupuneau una pe cealaltă și se articulau într-o viziune strategică având punctul de întâlnire în Marea Neagră.

Cu timpul, pe măsură ce centrul de interes al strategiei globale americane a coborât, din diferite motive, către Oceanul Indian, România a devenit, la Marea Neagră, Gurile Dunării, pe lanțul carpatic și la poarta Balcanilor, centrul strategiei periferice a SUA, ea putându-se insera util în această strategie; ocazie cu care își atingea și propriile obiective strategice (inclusiv construind punți între NATO / SUA și Rusia, cum sugerase Președintele George Bush Jr.).

3. De atunci lumea s-a schimbat. Din „Secolul Americii" s-a trecut în „Secolul Asiei" și pentru a face față sfidărilor acestui secol, în care se naște o ordine multipolară postamericană, SUA are nevoie de sprijinul sau, cel puțin, de neutralitatea Rusiei. Oricum nu îi trebuie un război cu Rusia și nu mai are nici un interes să se lupte ca Rusia să rămână la porțile Europei pentru confortul sateliților săi europeni.

Veteranii Războiului Rece nu au înțeles acest lucru și au împins atât Rusia cât și SUA, una împotriva alteia, în

Cum se pot pune tălpi unei dezvoltări?

4 mai 2025 0

Altă lume la Medicină Veterinară

17 martie 2025 5

Premieră în urologia românească: Operație de adenom prostatic fără spitalizare

21 februarie 2025 14

UN FEL DE A FI

Eugen Uricaru: Buni, ospitalieri, cu capul plecat

războiul din Ucraina, din care principalii câștigători vor fi (deja sunt) puterile asiatice (în special China). Acestea și-au unit capacitățile de luptă (economice, militare, culturale, politice etc.) cu Rusia, realizând o concentrare de putere la care SUA nu se poate raporta cu speranța de a deveni măreață din nou, atât timp cât rămâne blocată în viesparul euro-asiatic. Banii luați de la gura contribuabilului american pentru a proteja interesele vechilor aliați europeni (care se transformă în adversari după ce cu câteva decenii în urmă s-au transformat din inamici învinși în aliați înfloritori) în tranșarea eternei lor competiții cu Rusia, ar putea fi folosiți mult mai bine pe alte fronturi (sud-american și indo-pacific) ori măcar pentru a mai reduce ceva din deficitul bugetar și datoria publică a SUA.

Se conturează astfel o nouă strategie euro-atlantică americană care are ca puncte principale realizarea unei noi antante cu Rusia, îndreptată împotriva sursei comune de probleme strategice care este UE, și retragerea SUA din Europa pentru a-și concentra acțiunile, dacă se poate în înțelegere cu Moscova, spre Oceanul Arctic, America Latină (emisfera vestică în ansamblul său) și regiunea indo-pacifică.

Pe acest fundal, ca membru al UE și stat vecin al Rusiei, interesele strategice ale României își încetează congruența cu cele americane. Această congruență ar putea fi salvată numai în măsura în care și obiectivele României ar fi avute în vedere la negocierea păcii „ucrainene" dintre SUA și Rusia (ceea ce ar însemna că România se retrage din război și face pace cu Rusia în același timp și în condiții similare cu SUA), iar castrarea UE cu foarfeca ruso-americană ar permite, totuși, crearea unei alte entități politice paneuropene aptă a evita războaiele între națiunile europene prin realizarea coeziunii lor economice, sociale și teritoriale, stimulând

de Eugen Uricaru în Actualitate 19

Multe săbii au mai lustruit șefii noștri cei mari până au ajuns mari! Nu credeți oare că ar cam trebui să se termine cu lustruitul […]

solidaritatea intereselor lor și promovând proiecte de dezvoltare comune.

Pentru SUA, o atare salvare nu este indispensabilă. Pentru România ea este vitală. În consecință România este cea care trebuie să iasă la întâlnire. Prin lovitura de stat din 6 decembrie 2024 continuată și desăvârșită pe 18 mai 2025 România a mers exact în sens invers și a închis ușa în nasul SUA. Ceea ce o transformă din invitat potențial la masa negocierilor ruso-americane, în meniu pe masa negociatorilor.

4. România este esențială pentru statul subteran american, care este parte a rețelei mondiale neo-marxiste parastatale promotoare a revoluției globaliste, dar nu și pentru statul constituțional / oficial american, pentru entitatea politică suverană așezată pe temelia Constituției SUA. Respectivul stat subteran a fost nucleul dur al amintitei rețele și după ce el a suferit înfrângerea (parțială și provizorie) în lupta cu statul constituțional, la alegerile prezidențiale și parlamentare americane din 2024, ștafeta a fost preluată de ramura sa vest-europeană, aflată în spatele furibundei campanii anti-suveraniste și a fraudei electorale uriașe de la alegerile prezidențiale românești din mai 2025. De aceea, coloana a cincea globalistă din România a și primit, pe canale bancare (sic!), de pe soroșistul Wall Street, mesajul potrivit căruia candidatul „pro-european” Nicușor Dan trebuie să fie scos câștigător în lupta cu reprezentanții curentului suveranist, indiferent de numele lor. Și România „a ales” ... neomarxismul global, întorcând astfel spatele suveranismului american reprezentat azi de administrația Trump și părăsind parteneriatul strategic cu SUA.

În sinteză, pentru America soroșistă, ca și pentru UE macroniană (macronismul fiind varianta europeană a soroșismului antinațional și antidemocratic), România este esențială și ea nu putea fi scăpată din mână, întrucât constituie avanpostul globalismului libertin neomarxist pe frontul războiului cu suveranismul iliberal euro-asiatic; pentru America trumpistă România poate fi utilă în cadrul unei noi ordini mondiale multipolare în care măreția SUA nu ar mai consta în aceea că este jandarmul global, ci în a fi primus inter pares (primul între egali), dar nu este absolut necesară. Așa înțelegem de ce Trump i-a „trădat" pe trumpiștii români, în timp ce „Soroș" (un nume devenit ideologie neomarxistă și politică neoconservatoare, independent de persoana care îl poartă și a cărei teorie inițială referitoare la „societatea deschisă" a fost mult și nefericit deformată) i-a legat pe așa zișii „pro-europeni" români de revoluția sa cu lanțuri de oțel.

PREȘEDINTELE ILEGITIM AL ROMÂNIEI CA ATU PUTINIST

Paradoxal, victoria globaliștilor români în alegerile prezidențiale (fie ea și măsluită) servește atât strategiei trumpiste cât și celei putiniste.

Pentru a-și promova planul de a face America măreață din nou (MAGA), președintele Trump trebuie să facă pace cu Președintele Putin, SUA să facă pace cu Rusia, fără ca nici unul și nici una să nu capituleze în războiul din Ucraina, pe care nici unul și nici una nu îl poate câștiga. Diferența este că în timp ce Putin mai poate aștepta, consolidând structurile ordinii mondiale emergente al cărui co-arhitect este și unitatea „majorității globale" din care face parte, Trump este presat de timp, pe lângă presiunea globaliștilor

neo-marxiști de acasă. America nu poate fi măreață doar ca lider al minorității euro-atlantice, și acela contestat și sabotat de propriii „aliați”.

Nu pacea în Ucraina îl interesează cu adevărat pe Donald Trump, ci scoaterea SUA din războiul ucrainean. Dacă Rusia ajunge la pace cu SUA, iar Europa franco-germană rămâne în război, pentru președintele american este idealul.

Deocamdată, prin acordul economic încheiat cu Ucraina, SUA a obținut cedarea suveranității ucrainene asupra subsolului ei, ceea ce va permite amortizarea investiției americane făcute în puterea armată ucraineană și, în general, recuperarea cu profit a cheltuielilor de război. SUA își acoperă costul războiului, ca și al reparațiilor postbelice de la Ucraina, iar nu de la Rusia, lăsând Ucraina falită și pe creditorii săi europeni cu banii luați și buzele umflate.

Spre a-și recupera paguba cei din urmă vor să continue războiul. În acest scop vor fi obligați să cumpere armele produse de complexul militar-industrial american, căci belicoșii membrii ai UE nu au capacitatea de a-și crea industriile și tehnologiile necesare în timp util. Așadar, și Europa va cotiza pentru măreția Americii, permițându-i președintelui Trump ca acasă să îi împace pe ulii războiului cu porumbeii păcii.

În fine, dacă SUA iese astfel din Ucraina și, consecință logică, din Europa, iar Rusia rămâne în război, Washingtonul va economisi bani și energie pentru a acționa în alte puncte strategice de interes din lume, în timp ce Moscova își va spori dependența față de partenerii săi din cadrul „majorității globale”, fără a avea suficientă libertate de

mişcare spre a-şi impune priorităţile în construcţia noii ordini mondiale.

Întrebarea este ce poate oferi SUA Rusiei pentru ca aceasta să accepte pacea? Iar răspunsul nu poate fi decât unul singur: UE. Nu în întregime. SUA nici nu ar dori nici nu ar putea să livreze întreaga Europă franco-germană. Ea ar avea, însă, și interesul și puterea de a lăsa în urmă, după „eliberarea" Europei ocupate în secolul trecut, o confederaţie renană de dimensiuni gerabile, incapabilă a avea o relevanţă globală, constituită în jurul axei Paris-Berlin (și, eventual, Roma), ca pandant al Federaţiei ruse, simultan abandonând, ca spaţiu tampon prietenos faţă de aceasta, Europa danubiană (în primul rând Europa danubiano-pontică, adică Ucraina, România și Bulgaria).

Potrivit unei asemenea înţelegeri de tip Yalta, SUA își va păstra influenţa în și alianţa cu Polonia, precum și, eventual statele baltice și nordice, acum toate membre ale NATO, pe care s-ar putea sprijini în încercarea de a ieși spre Oceanul Arctic.

În prezent, administraţia Trump negociază, cu un previzibil succes, tratatul nuclear cu Iranul, beneficiind de bunele oficii ale Omanului și de încurajările celorlalte state arabe din Golf, care și-au normalizat relaţiile cu urmașii imperiului persan, prin medierea Chinei. Un prim efect al acestei destinderi îl constituie acordul bilateral (deci, fără luarea în considerare a intereselor israeliene) cu rebelii Houthi din Yemen, menit a asigura navelor comerciale sub pavilion american liniștita navigaţie prin strâmtoarea Bab-el-Mandeb și Marea Roșie.

La capătul acestui drum, Orientul Mijlociu va arăta cu totul altfel, iar diminuarea prezenței americane acolo va permite statelor din regiune și le va stimula să aleagă solidaritatea în locul confruntării. Pentru moment se poate consemna nașterea oficială a unei trilaterale Turcia-Azerbaidjan-Pakistan, în timp ce se vorbește despre necesitatea și fezabilitatea unui alt triunghi format din Iran, Turcia și Arabia Saudită. Este de așteptat ca apariția acestora să atragă emergența parteneriatului trilateral aprofundat Rusia-China-India, cu toate constituind structuri de rezistență regionale complementare ale noii ordini globale post-americane.

În atare context, SUA are nevoie de pacea cu Rusia ca de aer. Dacă ar obține-o cedând Rusiei o Românie condusă de forțe suveraniste, partenerul său strategic loial, Washingtonul și-ar pierde orice urmă de credibilitate internațională și s-ar putea chiar ca Donald Trump să înfrunte opoziție în Senat. Așa, însă, o Românie „pro-europeană" în sensul de anti-trumpistă, care a dat parteneriatul strategic cu SUA pe parteneriatul cu statul subteran american și ramura sa macroniană, poate fi oricând livrată Moscovei. Cu atât mai mult cu cât în timp ce Trump face pace cu Rusia, România se adâncește în războiul din Ucraina, în trena Franței.

Astfel, victoria globaliștilor ziși pro-europeni și înfrângerea suveranismului românesc (de altfel, încă netestat și destul de confuz), profită actualului locatar al Casei Albe. De ce să fi ieșit atunci în apărarea suveraniștilor români?! Interesele strategice americane obligă.

Iată efectele demagogiei și imbecilității etichetate ca „pro-europeană"! Cei care cred că au ales „Europa" spre a nu ajunge în „Rusia", au acum toate șansele să ducă România pe

orbita Rusiei, după ce vor fi consumat deliciile războiului cu aceasta. Halal să ne fie!

Recomanda 9

 PREȘEDINTELE TRUMP SUVERANIȘTII ROMÂNI TRUMPIȘTII ROMÂNI

COMENTARIU

Tehnologie cuantică

31 mai 2025 Andrei Marga

Competiția țărilor și laboratoarelor în domeniul cercetării și inovării tehnologice de vârf s-a intensificat în ultimii ani și nu se va reduce în viitorul previzibil. [...]

O victorie pirică

28 mai 2025 (R.C.)

Cine a votat totusi cu sistemul? A votat majoritatea fostilor securisti si nemenclaturisti; au votat (...) [...]

Societățile occidentale sub globalism – insolvența unui joc piramidal?

27 mai 2025 (R.C.)

Am participat zilele trecute, în cadrul primitor și exigent [...]

ARTICOLE ASEMĂNĂTOARE

Miniștrii, la ora dirigenției: „Fug de semnătură”

Procurorul protestului,

Se lasă întunericul peste

23 septembrie 2018 Politică

Președintele PSD Liviu Dragnea a declarat duminică seara, referindu-se la remanierea guvernamentală, că există miniștri care… […]

anchetat pentru relații cu SRI?

14 august 2018 Actualitate

Se adâncesc semnele de întrebare în legătură cu prezența la proteste a procurorului Bogdan Pîrlog. Astfel… […]

transporturile din Marea Neagră

8 august 2023 Actualitate, Economie

Chiar dacă invazia Ucrainei de către Rusia durează de un an și jumătate, Marea Neagră a fost tratată puțin diferit de cele două părți […]

« ANTERIOR
Nicușor Dan – declarații la portiță

URMĂTOR »
Paris Saint-Germain a cucerit în premieră trofeul Ligii Campionilor

6 COMENTARII

Năvrăpăscu spune:

01 IUN. 2025 LA 8:30

Mda.
Toți pățiții s'pricepuți..
Numai cei mai grei la cap, așa zișii încăpățânații globalisti,nu vrei să se priceapă..

RĂSPUNDE

de afara spune:

01 IUN. 2025 LA 8:25

Severin este singurul comentator profesionist din Romania in politica externa. Locul imediat al Romaniei este in BRICS care pe langa faptul ca va detine majoritatea resurselor mondiale va deveni si cea mai puternica uniune militara a lumii. La aceasta ora alte 44 de tari, din care unele foarte bogate, bat la usa BRICS. Europa lui Makron si a proerupenilor sorosisti si rupti in fund se duce la vale.

RĂSPUNDE

Placuta antirezistaca spune:

01 IUN. 2025 LA 7:54

Sapte vorbe doi lei nu fac! In general are dreptate, dar ce este mai important nu a spus. Politica hegemonului, fata de noi, nu se schimba odata cu schimbarea prezidentului. Daca noi, prin politici economice nationale, ne-am fi revenit cat de cat si nu am mai fi stat in genuchi, am fi avut capacitatea de a dezvolta politici proprii, lucru complet inacceptabil la o COLONIE! Restul e vrajeala pentru prosti!!!!!

RĂSPUNDE

---

shush spune:

01 IUN. 2025 LA 7:40

Mesajele au venit si au fost multiple. Si inainte si dupa. Altfel, ar fi fost interferenta in alegeri. Spre deosebire de b ol s ev ic i i europeni care sunt frati cu rusii, facand afaceri dintotdeuna cu ei, dar ideologic acuza „rusism" (ideologia este lipsita de imaginatie, numai mintile slabe nu o vad) acolo unde nu este, Presedintele Trump respecta limitele diplomatiei. Ne-a intins o mana. Coruptia si crima organizata instalata in Romania prin sorosh de 35 de ani, a intors spatele libertatii si suveranitatii – cum ar putea accepta ei asa ceva? – alegand calea saracirii poporului si a destramarii Romaniei, care urmeaza. Poporul Roman a ales Calin Georgescu. Statul nealees parazitar in Romania a „tradus", printr-o mana de santajati politruci, Constitutia si a anulat votul romanilor. Cam asta.

RĂSPUNDE

---

normal! spune:

01 IUN. 2025 LA 8:31

Asa zisa revolutie romana din decembrie 1989 este dupa cum s-a aflat recent REVOLUTIA lui SOROS. Este normal ca toti profitorii care au tradat atunci sa sustina o Europa sorosista.

MYSEBI spune:

01 IUN. 2025 LA 7:32

Raționament corect în concordanță cu evenimentele geo-politice în plina desfășurare.

Sa cautam deci, pe la anticariat , vechile dicționare de Lb rusă.

RĂSPUNDE

Lasă un răspuns

Adresa ta de email nu va fi publicată.

Comentează

Nume *

Email *

PUBLICĂ COMENTARIUL

Precizare:

Ziarul Cotidianul își propune să găzduiască informații și puncte de vedere diverse și contradictorii. Publicația roagă cititorii să evite atacurile la persoană, vulgaritățile, atitudinile extremiste, antisemite, rasiste sau discriminatorii. De asemenea, invită cititorii să comenteze subiectele articolelor sau să se exprime doar pe seama aspectelor importante din viața lor si a societății, folosind un limbaj îngrijit, într-un spațiu de o dimensiune rezonabilă. Am fi de-a dreptul bucuroși ca unii comentatori să semneze cu numele lor sau cu pseudonime decente. Pentru acuratețea spațiului afectat, redacția va modera comentariile, renunțînd la cele pe care le consideră nepotrivite.

